Pregaria.cat

Entrada

La pregària del viatger

Aquesta és la pregària del vell viatger, que va visitar molts països del món, que va pujar els cims més coneguts i va anar a les illes més remotes. És una pregària especial, no com les acostumades, plena de saviesa, d'experiència i bona voluntat.

Estava el viatger en un bar de Rangun amb uns quants amics xerrant i bevent sense presses. Tenien unes hores lliures abans de que sortís l'avió cap a Roma, per fer el salt a Barcelona. Se sentien bé, eren els millors amics de la vida. Hora bona per les confidències.

"Diguem, si us plau, quins han estat els millors moments dels teus viatges. Quines les hores felices, aquelles que mai voldries esborrar, i que si fos possible tornaries a viure. Quines, si us plau?"

La pregunta la feia un jove excursionista, alt, prim, amb barba poc acurada, i un ulls nets com l'aire dels cims que ja havia escalat. Era una pregunta fonda, gens retòrica. Possiblement l'havia pensada molts cops. Segur que ell cercava la felicitat i volia saber si el vell viatger en tenia el secret.

La resposta no es va fer esperar. Com la pregunta no va ser fruit d'una improvisació. Tot el contrari, era llargament meditada.

"Oh, no voldria dir res que et pogués impressionar o desviar-te del teu pensament personal. La felicitat és quelcom que no pots imitar, es deixa trobar, si tens molta sort

Però, ja que m'ho preguntes, et puc dir que els moments i els dies més feliços han estat quan s'ha donat la transparència entre el meu cor i Déu."

Feliços els nets de cor; ells veuran Déu. (Mateu 5,8)